

De tweede brief van Petrus, deel 1 ^{1 2}

De tweede brief van Petrus werd geschreven om veel van dezelfde problemen waarom ook de brieven van Johannes werden geschreven, alleen toen hadden die problemen zich nog verder ontwikkeld. Er deden veel ketterijen de ronde en die veroorzaakten veel moeilijkheden en veel problemen. Ik wil hierbij opmerken dat wij in deze tijd ook door veel van deze dingen zijn heen gegaan. Laten we ons eerst een overzicht vormen van 2 Petrus, daarbij zullen we een principe zien dat altijd van toepassing is: *Voordat God over correctie, problemen en moeilijkheden begint te praten, richt Hij ons denken altijd op de belangrijke dingen betreffende Christus* – en dat gebeurt hier in het eerste hoofdstuk.

2 Petrus 2:1 zegt ons wat zij deden:

2 Petrus 2:1 Toch zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, zoals ook onder u valse leraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, ...

En ketterijen zijn *zeer zeker* verderfelijk? Dit werd natuurlijk geschreven nadat hij de waarheid en de kracht van het Woord van God heeft duidelijk gemaakt (laatste deel van 2 Petrus 1). Daarbij werd ook gezegd dat wat hij en de andere apostelen verkondigden, niet gebaseerd was op knap bedachte fabels. Ik ben er zeker van dat we de laatste tijd heel wat van zulke fabels hebben kunnen lezen.

2 Petrus 2:1 ..., zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochende ...

Dit betekent dat dit iets is wat in hun prediking wordt onderwezen; dit beïnvloedt dus zowel henzelf als ook andere mensen.

¹ Gebaseerd op de Bijbelstudie 'Epistel of Second Peter I' gegeven op 8 september 1995 door Fred R. Coulter.

² Bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling 1951.

2 Petrus 2:1 ..., zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochende en een schielijk verderf over zichzelf brengend.

Veel mensen zullen wat zij doen gaan navolgen. Vers 10 vertelt meer over hun houding:

2 Petrus 2:10 vooral hen, die, begerig naar onreinheid, het vlees volgen ...

Bedenk wat er in Romeinen 8 wordt gezegd over het *vleselijk denken* of het *wereldlijk denken*. Als we naar het vlees wandelen en ons druk maken over de dingen van het vlees – de begeerte naar onreinheid de overhand laten krijgen – dan is het resultaat:

2 Petrus 2:10 ... en *hemelse* heerschappij verachten. ...

Met *heerschappij* wordt bedoeld het Heer-zijn van God over hun leven.

2 Petrus 2:10 ... en *hemelse* heerschappij [over hun leven] verachten. Zulke vermetelen, vol van zelfbehagen, schromen niet de heerlijkheden te lasteren,

2 Petrus 2:12 Zij daarentegen, als redeloze wezens, van nature voortgebracht om gevangen en verdeldg te worden, lasteren datgene, waarvan zij geen verstand hebben, en zullen in hun verdelging ook verdeldg worden,

We kunnen om ons heen kijken, en we kunnen dan zien in de geschiedenis en in de huidige tijd dat dat absoluut waar is.

2 Petrus 3 vermeldt iets wat ze naast het verwerpen van God ook doen: ze spotten. En er zijn nu mensen in de Kerk van God die hebben gezegd: "We hoeven het boek Openbaring niet te lezen, omdat het alleen maar verwarring sticht; echt, we zouden het niet eens moeten bestuderen, we moeten er gewoon niets mee doen. Wat daarin staat is reeds in vervulling gegaan en heeft geen enkele betekenis meer voor deze tijd." Er zijn inderdaad mensen die spotten.

2 Petrus 3:3-4 Dit vooral moet gij weten, dat er in de laatste dagen spotters met spotternij zullen komen, die naar hun eigen begeerten wandelen, en zeggen: Waar blijft de belofte van zijn komst? ...

De meeste mensen geloven helemaal niet dat Christus zal weerkeren; en dat wordt ook meer en meer de overtuiging in sommige Kerken van God.

2 Petrus 3:4 ... Want sedert de vaderen ontslapen zijn, blijft alles zo, als het van het begin der schepping af geweest is.

Dit laat hun houding zien.

2 Petrus 2:13 laat hun immoraliteit zien; laat zien wat ze doen.

2 Petrus 2:13 onrecht ontmoetende tot loon voor hun onrecht. Zij achten het een genot op klaarlichte dag te zwelgen; ...

Dit heeft vandoen met allerlei losbandigheid en ook met seksuele uitpattingen.

2 Petrus 2:13-14 ...; schandvlekken en smetten zijn zij, die in hun bedriegerijen zwelgen, als zij met u feesten; zij hebben ogen, die altijd uitzien naar een overspeelster en nooit ophouden met zondigen; zij verlokken onstandvastige zielen, hun hart is volleerd in hebzucht; kinderen der vervloeking zijn zij.

Dit is het soort mensen waar Petrus tegenop moest boksen. En wat gebeurt er als je zo'n houding hebt? Daarvoor gaan we terug naar vers 2:

2 Petrus 2:2 En velen zullen hun losbandigheden navolgen, zodat door hun schuld de weg der waarheid gelasterd zal worden;

Degenen die hen volgden beschouwden hen als autoriteit, want iemand die je niet op de een of andere manier als autoriteit beschouwt,

volg je niet na! We hebben dit ook in onze tijd zien gebeuren, met als resultaat inderdaad een lastering van God en Zijn weg.

Nu naar 2 Petrus 1:1 om daar enkele heel interessante punten te zien ter opening van deze brief. Als we hiernaast ook 1 Petrus 1 opslaan en dit vergelijken met 2 Petrus 1 zien we dat het iets verschillend is. Waarom is dat zo?

2 Petrus 1:1 Simeon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus Christus, ...

Dat is net wat anders dan:

1 Petrus 1:1 Petrus, een apostel van Jezus Christus, ...

Is het mogelijk dat er anderen waren die eropuit gingen en zeiden dat zij Petrus waren en dat hij er zeker van wilde zijn dat ze wisten dat hij Simeon Petrus was, degene die door Jezus was gekozen? *Dat geloof ik!*

Let nu op de volgende woorden:

2 Petrus 1:1 ..., een dienstknecht ...

In zijn eerste brief zegt hij niet meer dan:

1 Petrus 1:1 ..., een apostel van Jezus Christus, ...

Hier zegt hij:

2 Petrus 1:1 ..., een dienstknecht **en** apostel ...

Ik denk dat dit laat zien dat hij de les van Mattheüs 20 had geleerd: 'Wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn.' Hij was iemand die dient, die helpt, die doet, niet alleen maar een apostel. Bedenk dat Petrus openlijk door de apostel Paulus moest worden terechtgewezen toen hij zich – zoals beschreven in Galaten 2 – afzonderde van de heidenen. Petrus struikelde in dat specifieke geval flink.

Laten we in verband hiermee nu naar 1 Petrus 5 gaan. Petrus leerde hier in 1 Petrus de les. Ik denk dat toen hij tegen het einde van zijn leven kwam – zoals dat hier het geval is, omdat hij deze brief vlak voor zijn dood schreef – dat hij echt de les had geleerd om dienende te zijn.

1 Petrus 5:1-2 De oudsten onder u vermaan ik dan als medeoudste en getuige van het lijden van Christus, die ook een deelgenoot ben van de heerlijkheid, welke zal geopenbaard worden: hoedt de kudde Gods, die bij u is, niet gedwongen, maar uit vrije beweging, naar de wil van God, niet uit schandelijke winzucht, maar uit bereidwilligheid,

Dat laat zien dat hij de les van Johannes 21 heel goed had geleerd: 'Als u Mij liefhebt, voedt dan Mijn schapen.'

1 Petrus 5:3 niet als heerschappij voerend over hetgeen u ten deel gevallen is, maar als voorbeelden der kudde.

Ik denk dat toen hij in 2 Petrus schreef *een dienstknecht en apostel*, dat hij daarmee liet zien een groter begrip te hebben van zijn rol als apostel en wat hij moest doen om de mensen te helpen en te dienen en te onderwijzen.

2 Petrus 1:1 ..., aan hen, die een even kostbaar geloof als wij hebben verkregen ...

Dit laat ook een grote groei van Petrus zien, omdat toen hij in Antiochië was en zich van de heidenen afzonderde, dat de indruk gaf dat hij een groter behoud en een groter geloof had dan de broeders uit de heidenen.

2 Petrus 1:1 ..., die een even kostbaar geloof als wij hebben verkregen **door de gerechtigheid van onze God** en Heiland, Jezus Christus:

Dit betekent de toegerekende gerechtigheid die van God komt. Hij leerde de les over *genade*; omdat hij in Galaten 2 de les over *genade* en *bekering* nog niet had geleerd. Maar hij was nog steeds de apostel voor de besnijdenis, die nog veel Joodse tradities volgde. Hier zien we dat hij de les had geleerd van de *gerechtigheid door het geloof* – dat is door Christus Jezus.

In vers 2 vinden we enkele heel interessante en heel belangrijke punten die we in verband daarmee moeten begrijpen:

2 Petrus 1:2 genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de **kennis** van God en van Jezus, onze Here.

Dit woord *kennis* hier komt van het Griekse *epignosis*; er is nog een ander woord voor *kennis* (wat iets verderop wordt gebruikt), dat *wijsheid of begrip* betekent – dat woord is *gnosis*. Maar *epignosis* betekent *de kennis die je alleen maar geestelijk door God kan worden gegeven*. Dit is iets dat je niet vanuit jezelf kunt gaan begrijpen, dit begrijpen kan alleen maar als God dit geeft. Daarom staat er *worde vermenigvuldigd* door de "kennis – de epignosis – van God en van Jezus, onze Here." Dit laat alweer zien dat dit helemaal samenhangt met de gemeenschap met zowel God de Vader als met Jezus Christus, allebei.

We kunnen een aantal belangrijke punten uit vers 3 halen:

2 Petrus 1:3 Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de **kennis** [alweer *epignosis* – die van God komt] van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht;

Laten we dit nog wat beter gaan bekijken.

Goddelijke kracht – het woord *goddelijke* komt van het Griekse woord *theios*.

- *Theios* betekent *goddelijk*
- *Theos* betekent *God*

Er zijn mensen die hebben beweerd dat *Theos Theios* betekent. Dat is niet waar.

- *Theos* betekent *God* – is een zelfstandig naamwoord
- *Theios* is een bijvoeglijk naamwoord dat een *kwaliteit van God* beschrijft

Nog iets dat in verband hiermee belangrijk is, is dat de mystieke religie van het Judaïsme heel wat vandoen had met goddelijke kracht – goddelijk worden.

Ik ben momenteel het boek *Light by Light* van John Goodenough aan het lezen. Dat boek is 400 pagina's dik en vrij gedetailleerd, en ik worstel er pagina na pagina doorheen. Totdat ik dit boek las, gemeente, besepte ik niet dat de Joden en het Judaïsme – in het bijzonder in Alexandrië – datgene wat God deed zo vanuit het heidendom waren gaan bekijken dat het niet langer enige relevantie had voor de waarheid van God. Bijvoorbeeld de hogepriester droeg de *Urim en de Tummim* met de twaalf stenen op zijn borst. Elk van die stenen representeerde een van de stammen van Israël, maar in het Judaïsme stelde elke steen een teken uit de dierenriem voor. Als de priester namens God optrad was hij een goddelijk mens – half God, half mens. Hij werd beschouwd als de vice-regent van God voor alle mensen op aarde.

Klinkt dat niet enigszins als de *onfeilbaarheid*? Ik begin te begrijpen waarom God dat hele systeem vernietigde. Ik zie steeds meer in de geschriften van de apostelen hoe zij tegen dat systeem moesten vechten, vanwege wat het mystiek beschouwende Judaïsme deed: zij hadden treden die hen verder omhoog voerden op de ladder der verlichting totdat zij uiteindelijk het goddelijke zouden bereiken. Petrus zegt dus hier:

2 Petrus 1:3 Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met **alles** [het komt dus van God], wat tot leven en godsvrucht strekt, ...

Er zijn twee andere plaatsen waar *goddelijk* wordt gebruikt.

Romeinen 1:18 Want toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden, ...

Zij houden de waarheid ten onder, zij weten dus beter.

Romeinen 1:19-20 ..., daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun [niet *in* hun maar *aan* hen] geopenbaard. Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben.

Goddelijkheid – om te laten zien dat God het absoluut duidelijk maakte, door de schepping, dat iedereen die dit zou doordenken, zou begrijpen dat er iets groters dan een menselijk wezen moet zijn geweest om dit te doen; en het gebeurde niet zomaar uit zichzelf, daarom moest het voortkomen uit Iemand die goddelijk was. Hier wordt gesproken over een kwaliteit die God heeft. "Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid."

Laten we nu even naar Colossenzen 2 gaan om te zien hoe dat gekoppeld is aan filosofie – omdat filosofie en de religie van de filosofie een manier was om volmaakt te worden – om door je eigen *religieuze werken* tot de verlichting te komen, door goddelijke, mystieke beschouwingen. Ook in deze tijd kennen we dat, de eerste stap daarvan is yoga-meditatie. Het is precies hetzelfde.

Colossenzen 2:8 Ziet toe, dat niemand u medeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus,

Dat is precies wat ze zijn, niet meer dan ijdel bedrog en fabels en leugens en andere dingen in de naam van God.

Colossenzen 2:9 want in Hem [Christus] woont al de volheid der godheid lichamenlijk;

Hij geeft ons hier verschillende belangrijke punten:

- God heeft een lichaam. Alle goddelijkheid in relatie tot menselijke wezens woont in Christus. We kunnen door filosofie geen enkele goddelijkheid vinden – maar wel door Christus; en we worden volledig in Hem.
- De filosofie en de dingen die daarmee worden onderwezen zijn *ijdel bedrog*.

Daarom is het verwarrend als we iets van deze dingen lezen. En dat is ook precies de bedoeling! De reden hiervan is dat we dan gaan denken dat degene die dit schreef een stuk slimmer was dan wij – maar het is precies andersom.

Colossenzen 2:8-9 ... in overeenstemming met de overlevering der mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus, want in Hem [Christus] woont al de volheid der godheid lichamelijk;

Er is nog een andere leerstelling van de mystieke religie en de filosofische dingen die zij nastreefden, en dat betreft *het komen tot de volheid*. Daarom gebruikt hij deze woorden in deze context. Petrus zegt hier dat Hij ons *alle dingen* gegeven heeft, wat betekent dat *we niet verder hoeven te gaan dan wat Christus ons gegeven heeft* om alle dingen te proberen ontdekken in samenhang met het leven en de kennis van Christus. We moeten binnen Hem blijven.

Dat zijn dan de twee andere plaatsen waar *Theios* wordt gebruikt. En het is in:

2 Petrus 1:3 Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, ...

Dat slaat op de *kracht* van God en wat Hij heeft.

Hebreeën 1:1 is een ander vers dat hier rechtstreeks mee samenhangt. Waar zal Christus gaan zitten? *Hij zal gaan zitten aan de rechterhand van God!*

Hebreeën 1:1-3 Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft. Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen [Statenvertaling: het Beeld Zijner zelfstandigheid], ...

Strong zegt over het woord dat met afdruk [beeld] is vertaald: *de nauwkeurige uitdrukking (het beeld) van iemand of iets, duidelijke gelijkenis, in elk opzicht nauwkeurige reproductie, d.w.z. facsimile.* Dit laat dus zien dat God een uiterlijk heeft, dat gereproduceerd kan worden.

In de filosofie heeft God geen uiterlijk. God is wat zij noemen onstoffelijk, waarmee ze bedoelen dat Hij geen lichaamsdelen heeft. Wij zijn stoffelijk, wij hebben lichaamsdelen. Wat zei Jezus toen Filippus zei: 'Toon ons de Vader'? Hij zei: 'Doe niet zo dom, kijk gewoon naar die vormeloze massa.' NEE! Hij zei: **'Als je Mij hebt gezien heb je de Vader gezien.'** Christus is het nauwgezette beeld van Zijn persoon en de *Geneva Bible* zegt: *de gegraveerde weergave van God, precies gemaakt naar Hij is.*

Hebreeën 1:3 ..., die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, ...

Dat is de goddelijke kracht die God gebruikt om ons te geven wat Hij ons geeft. Christus heeft die kracht om alle dingen te dragen *door het Woord van Zijn kracht! Zijn Woord!* Hoe krachtig is het Woord van God? *Door Zijn Woord kan Hij een einde maken aan het hele universum!* Bedenk dat toen we de schepping bestudeerden, we lazen dat God zei: 'Er zij licht.' EN er was licht. Als God zou zeggen: 'Laat de wereld ten einde komen' – dan zou dat het geval zijn!

Hebreeën 1:3 ..., die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden tot stand gebracht te hebben, Zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge,

Dat is het soort goddelijke kracht die God ons ter beschikking heeft gesteld, waar we hier mee vandoen hebben en waar we een beroep op kunnen doen.

2 Petrus 1:3 Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis [*epignosis*] van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht;

God is degene die moet roepen, die op een goddelijke manier in ons leven moet tussenbeide komen, door de grootste en hoogste Macht die er in het universum is, omdat God de Vader Zelf ons liefheeft. Het is Zijn eigen keus. En door *Zijn kracht* en door *Zijn wijsheid* en door *Zijn goedheid* heeft Hij ons geroepen.

2 Petrus 1:4 door deze ...

Door de *roeping*, door de *kennis*, door de *goddelijke kracht*.

2 Petrus 1:4 ... zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, ...

De grootste die er kunnen zijn. In het Grieks zijn deze woorden zo allesovertreffend dat ze het hoogste niveau van expressie vormen van *grootste* die in de taal mogelijk is.

2 Petrus 1:4 ... zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat **gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur**, ...

Daar hebben we het alweer, goddelijke kracht, goddelijke natuur.

2 Petrus 1:4 ..., opdat **gij daardoor deel zoudt hebben** aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.

En dat zal natuurlijk plaatsvinden *bij de opstanding*. Op dit moment hebben we met de Heilige Geest het onderpand daarvan (Efeziërs

1:13; 2 Corinthiërs 1:22), het onderpand, de verwekking, de aanbetaling voor het 'vrijkopen van het verworven bezit'.

Petrus doet hier hetzelfde als wat de apostel Johannes deed vlak voordat hij overging tot een heel zware correctie in 1 Johannes 3. Dit is ook een goede les voor ons: als de dingen moeilijk worden, als de dingen lastig worden – en dat zal het geval zijn – als het *begin der weeën* echt aanbreekt en er niets is dat echt iets oplevert, *moeten we de hoop en het geloof hebben die van God komen*. Die zullen altijd werken. De liefde van God faalt nooit! **Absoluut nooit!** Johannes deed hetzelfde toen hij schreef wat die goddelijke natuur zou worden: ***we zullen zijn als God!*** Dat is geen leerstelling van Satan de duivel. De leerstelling van Satan de duivel om God te worden is vervat in de filosofie; hoe we stap voor stap verder komen om uiteindelijk tot de definitieve verlichting te komen. Dat bedoelt Satan met *goden worden*. Maar God zegt:

1 Johannes 3:1-2 Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en wij zijn het *ook*. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent. Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; *maar* wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

Dit is de grootste en geweldigste belofte die mogelijk is – dat:

- we eeuwig leven kunnen hebben
- we een goddelijke natuur kunnen hebben
- we kunnen leven met God de Vader en Jezus Christus en alle heiligen in het hemelse Jeruzalem

Dat is de hele achtergrond en betekenis van het Loofhuttenfeest!

Petrus begint met deze dingen omdat sommige van de dingen die hij iets verderop aan de orde zal gaan stellen, inderdaad nogal moeilijk zijn. Evenals Johannes dat hier in vers 3 deed:

1 Johannes 3:3 En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, ...

Geloof, hoop en liefde overwinnen elke mogelijke moeilijkheid – en zullen dat altijd doen!

1 Johannes 3:3 ..., reinigt zich, gelijk Hij rein is.

We kunnen niet reiner worden dan Jezus Christus. Nogmaals, de toegerekende gerechtigheid van God maakt dat mogelijk. Dit is echt een geweldig iets dat Hij ons gegeven heeft.

Laten we naar Efeziërs 3 gaan. Daar staat wat God kan doen. Als we over God denken en sommige dingen verlopen niet zoals we verwachten – en dat is mij overkomen, dat is ook u overkomen – de beloften die gegeven zijn ...

Efeziërs 3:19 en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.

Dat is een geweldige, grote en buitengewoon wonderbaarlijke belofte. *Vervuld worden met de volheid van God!* Zijn we er ooit eens goed voor gaan zitten om na te denken wat dat betekent? Vervuld worden met de volheid van God? Dat is echt iets groots!

Efeziërs 3:20 Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer ...

Dat is hetzelfde Griekse woord dat Petrus gebruikt in *kostbare en zeer grote beloften*

Efeziërs 3:20 ... te doen dan wij bidden of beseffen,

God is in staat dat te doen! Dat is iets geweldigs! Gemeente, God heeft deze beloften gegeven, deze zijn zo fantastisch! Deze zijn gewoon zo wonderbaarlijk! Ik weet niet wat het zal zijn om een geestelijk wezen te zijn, maar ik kan u zeggen dat hoe ouder ik word, hoe meer ik beseft dat menselijk leven heel anders is, dat kan ik u verzekeren. Dit zal zo groots zijn: ***deel te hebben aan de goddelijke natuur.***

2 Petrus 1:4 door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur [Statenvertaling: opdat gij door dezelve der goddelijke natuur deelachtig zoudt worden], ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.

Als we de Heilige Geest van God ontvangen worden we bevrijd van de heerschappij van de *wet van zonde en dood* in ons, de wet die ons beheerst tot de dood. Daarna is die wet nog steeds in ons aanwezig, maar hij heeft ons niet langer in zijn ijzeren greep; we moeten hem overwinnen.

Ik wil me nu richten op het woordje *worden*. Laten we daarvoor naar Johannes 1 gaan:

Johannes 1:1 In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

Dit laat zien dat het om aparte personen, individuen gaat.

Johannes 1:2-4 Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven ...

Johannes 1:14 Het Woord is vlees geworden ...

God laat ons het volgende zien: Hier hebben we God die de Logos was, die alles wat er is schiep, en in Hem was leven inherent aanwezig en Hij *werd* vlees *om ons te laten zien dat wij God kunnen worden*. Christus werd vlees.

Johannes 1:14 ... en het heeft onder ons gewoond ...

De hoofdbetekenis van dit woord wonen is *zijn tent opslaan, in een tent wonen*. Dit heeft dus met het Loofhuttenfeest vandoen; Christus die op aarde leeft.

Johannes 1:14 ... en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.

Als er dus wordt gezegd dat wij deel zullen hebben aan de goddelijke natuur dan is dit het omgekeerde daarvan. Als we begrijpen wat Christus deed om mens te worden, de *wet van zonde en dood* in Zich te hebben en toch nooit te zondigen om het volmaakte offer voor de hele mensheid te worden, dan betekent het heel veel als Hij zegt dat *wij deelhebbers aan de goddelijke natuur zullen worden!* Dat is geweldig inspirerend en dat zijn de grote en kostbare beloften. En gemeente, laat niemand die u ontnemen. Het kan zijn dat de wereld aan alle kanten om ons heen in elkaar stort, maar als wij die hoop hebben en we begrijpen dat geloof, en als we God liefhebben, dan ***kan niemand ons dat ontnemen!*** Dat helpt ons door alles heen.

2 Petrus 1:5 Maar schraagt om deze redenen met betoon van alle ijver ...

Wat doet Petrus hier? Hij doet wat God van hem verlangt en dat is dat God hem inspireert om de gemeente te inspireren. Als we geïnspireerd zijn, werken we en bereiken we iets. Als we ingehuurd zijn dan klokken we 's morgens in, we doen wat we moeten doen om de vereiste productie te halen, we klokken 's avonds uit en we gaan weer naar huis. Maar God heeft ons geroepen tot de belangrijkste zaak die er maar kan zijn en Petrus inspireert ons om ijverig te zijn in wat we doen omdat we God liefhebben en we die dingen willen doen.

2 Petrus 1:5 ... met betoon van alle ijver door uw geloof de deugd, door de deugd de **kennis**,

Dat is *gnosis*, wat hier dan onderscheiding en wijsheid en begrip is.

2 Petrus 1:6-7 door de kennis de zelfbeheersing, door de zelfbeheersing de volharding, door de volharding de godsvrucht, door de godsvrucht de broederliefde en door de broederliefde **de** liefde [van God] *jegens allen*.

De liefde, dat is de *agape*, dat is de liefde die van God komt.

Ik vind het heel interessant dat het vaak voorkomt dat het ene hier laatst is en elders eerst, en andersom. We zien dit als we dit met Galaten 5 vergelijken. Petrus eindigt met liefde, terwijl Paulus begint met liefde.

Galaten 5:22 Maar de vrucht van de Geest is liefde, ...

Petrus heeft het over hetzelfde, dat we ook moeten werken – en dat is een werk van geloof – dat is geen werk dat we zelf kunnen doen, maar Christus in ons kan dat.

Galaten 5:22-23 ..., blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. **Tegen zodanige mensen is de wet niet.**

Laten we dit betreffende geloof iets meer analyseren. Geloof komt in het Nieuwe Testament in drie onderscheiden vormen voor:

- De verzameling van geloofspunten – *het* geloof.
- Ons persoonlijke geloof – waardoor we genezingen, enz. kunnen ontvangen.
- Christus' eigen geloof.

En we hebben ze alle drie nodig voor ons behoud. Laten we er dus iets gedetailleerder naar kijken.

1. Verzameling van geloofspunten

Romeinen 1:5 door wie ...

Het gaat hier over Christus, de geest der heiligheid door de opstanding uit de doden.

Romeinen 1:5 ... wij genade en het apostelschap ontvangen hebben om gehoorzaamheid **des geloofs** ...

Dat betekent een verzameling *geloofspunten gebaseerd op geloof*, die tevens zijn gebaseerd op de Schriften.

Romeinen 1:5 ... te bewerken voor zijn naam onder al de heidenen,

Dat is heel interessant. Als we naar deze uitspraak kijken is die bijna een tegenstrijdigheid voor hen die tegen *werken* en *wetten* vechten. Een tegenstrijdigheid tussen genade en wet, tussen geloof en wet, tussen werken en gaven. *Gehoorzaamheid des geloofs* laat zien dat als er geloof is, we er dan gehoorzaam aan moeten zijn. Dit is de verzameling van geloof die komt als een *verzameling van geloofspunten*.

Nu naar Efeziërs 4:4. Dit is interessant. Hoeveel verschillende geloven zijn er voor wat betreft *een verzameling van geloofspunten*? Paulus maakt het heel duidelijk:

Efeziërs 4:4 één lichaam ...

Dit betekent dat er slechts één echt geestelijk lichaam van Christus is.

Efeziërs 4:4-5 ... en één Geest, ...

Die van de Vader komt.

Efeziërs 4:4 ..., gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping,

Er is slechts één hoop! Het is niet zo dat sommigen wachten op de opstanding, dat anderen naar de hemel gaan, enz., enz.

Efeziërs 4:5 één Here, één geloof, ...

En is het niet interessant, er is slechts:

Efeziërs 4:5 ..., één doop,

Niet veel verschillende dopen, slechts *één!*

Het is niet zo dat sommigen niet in water begraven worden en anderen worden besprenkeld – we worden allemaal door onderdompeling in water begraven voor de dood van het oude ik om in *nieuwheid van leven* weer uit dat water op te staan. Dit ene lichaam is daar waar Christus de Gemeente ziet. Het is niet beperkt tot enige menselijke, rechtspersoonlijke organisatie. Zo kijkt God ernaar. En *we worden door één Geest gedoopt in dat ene lichaam*. Daarom schrijft Paulus deze dingen hier.

Laten we naar Colossenzen 2:6 gaan om nog iets anders te zien.

Colossenzen 2:6-7 Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, **bevestigd wordend in het geloof**, ...

Dat is de *verzameling van geloofspunten*.

Colossenzen 2:7 ..., zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging.

Laten we naar 2 Corinthiërs 13 gaan. Laten we daar iets bekijken over dit punt, dat begint over te gaan naar het volgende: of we geloof hebben; of Christus in ons is. Dit kan op alle drie de manieren worden opgevat: ons persoonlijk geloof; de verzameling van geloofspunten; en Christus' geloof in ons.

2 Corinthiërs 13:5 Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk.

In dit ene vers zijn ze alle drie min of meer met elkaar verbonden. Jezus deed een belangrijke uitspraak, die we in de kantlijn van onze notities kunnen noteren:

Lucas 18:8 ... Doch, als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde?

En dat is *het geloof*. Dat zijn de leerstellingen, *de juiste leerstellingen van het geloof*.

2. Geloof als persoonlijk geloof

Dit is iets waarnaar we handelen omdat we het geloven; het soort geloof dat ons ertoe aanzet die dingen te doen. Bedenk dat we gehoorzaam moeten zijn aan *het* geloof, dat is dan *de verzameling van geloofspunten*, leerstellingen. Als we dan dat geloof hebben zullen we ook *werken des geloofs* doen, evenals Abraham dat deed – omdat hij God geloofde had hij daarna werken des geloofs.

Romeinen 1:8 In de eerste plaats dank ik mijn God door Jezus Christus over u allen, omdat in de gehele wereld van uw geloof gesproken wordt.

Dit slaat op een levend soort geloof in Jezus Christus waarover gesproken wordt en dat welbekend is.

Romeinen 1:17 Want gerechtigheid Gods wordt daarin [in het Evangelie] geopenbaard uit geloof tot geloof, ...

Dat is Christus' geloof tot ons en ons geloof terug tot Christus. Het Grieks duidt op een beweging *naar binnen* – het is dus een geestelijke uitwisseling vanuit het innerlijk van Christus met ons innerlijk.

Door dit soort geloof ontstaat het geloof van Christus in ons, omdat:

- we geloven
- we leven in overeenstemming met de verzameling van geloofspunten
- we groeien in genade en kennis in de Geest van God en daardoor meer geloof krijgen
- we dan deel krijgen aan het geloof van Christus Zelf

Hier laat Paulus zien dat het werkt vanuit geloof tot geloof.

Romeinen 1:17 ..., gelijk geschreven staat: De rechtvaardige zal uit geloof leven.

Dat is het vertrouwen, het geloof, de hoop, de liefde in God. Zij zullen *uit geloof leven*.

Romeinen 4:1 heeft het over Abraham, en Abraham *geloofde* God! Dat werd hem als gerechtigheid toegerekend omdat *hij geloofde* en handelde naar dat geloof.

Romeinen 4:1-3 Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze voorvader naar het vlees, verkregen heeft? Want indien Abraham uit werken gerechtvaardigd is, dan heeft hij roem, maar niet bij God. Want wat zegt het schriftwoord? Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend.

We worden dus gemotiveerd door dit geloof. We handelen naar dit geloof. Laten we zien:

- hoe dit geloof in elkaar zit
- hoe we ernaar moeten handelen
- hoe Paulus dat deed
- hoe ons geloof zou moeten zijn
- op wie we zouden moeten vertrouwen
- hoe we het zouden moeten toepassen

1 Corinthiërs 2:1-5 Ook ben ik, toen ik tot u kwam, broeders, niet met schittering van woorden of wijsheid u het getuigenis van God komen brengen. Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd. Ook kwam ik in zwakheid, met veel vrezende en beven tot u; mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht, opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God.

Dat moet Gods goddelijke kracht in ons doen om ons dat soort geloof te geven.

Laten we dit nog een stap verder voeren. Laten we naar nog iets anders kijken. Hoe groeien we in geloof? De apostelen wilden in geloof groeien; zij hadden hetzelfde probleem als wij: 'Ik moet dat soort

geloof hebben, ik heb meer geloof nodig.' We zullen straks zien met wat voor soort geloof we vandoen hebben en wat Jezus daarover zei.

Lucas 17:5-6 En de apostelen zeiden tot de Here: Geef ons meer geloof. De Here zeide: Indien gij een geloof hadt als een mosterdzaad, gij zoudt tot deze moerbeiboom zeggen: Word ontworteld en in de zee geplant, en hij zou u gehoorzamen.

Ik heb tijdens mijn leven niemand gekend die ooit zoiets heeft gedaan. Dit zegt ons min of meer wat voor soort geloof wij allemaal hebben – hoeveel, als we het willen meten. Hij legt daarna iets anders uit dat belangrijk is voor ons om ons bewust van te zijn.

Lucas 17:7-10 Wie van u zal tot zijn slaaf, die voor hem ploegt of het vee hoedt, als hij van het land thuiskomt, zeggen: Kom terstond hier aan tafel? Zal hij niet veeleer tot hem zeggen: Maak mijn maaltijd gereed, schort uw kleren op en bedien mij, tot ik klaar ben met eten en drinken, en daarna kunt gij eten en drinken? Zal hij de slaaf soms danken, omdat hij deed wat hem bevolen was? Zo moet ook gij, nadat gij alles gedaan hebt wat u bevolen is, zeggen: Wij zijn onnutte slaven; wij hebben slechts gedaan, wat wij moesten doen.

Dat is geen aangename uitspraak, heel onaangenaam! Als we acht geven op alles wat we doen, acht geven op alles wat God heeft geboden, en we hebben het dan allemaal uitgevoerd, het werk is klaar, als we dan geen geloof, hoop en liefde hebben, dan krijgen we te horen dat we *onnutte slaven zijn*.

Laten we in verband daarmee nog iets anders bekijken. Mattheüs 17 laat een manier zien waarop we uit dit dilemma kunnen komen. Dit gaat over genezing en we zullen straks nog meer over genezing aanhalen. Zij kwamen van de berg af – dit was na de verheerlijking op de berg, waar zij Jezus in verheerlijkte gedaante hadden gezien – ze kwamen beneden en daar waren de achtergebleven discipelen niet in staat geweest een boze geest uit een kleine jongen uit te drijven.

Mattheüs 17:14-16 En toen zij bij de schare gekomen waren, kwam iemand tot Hem, knielde voor Hem neder, en zeide: Here, heb mede-

lijden met mijn zoon, want hij is maanziek en hij is er slecht aan toe; want dikwijls valt hij in het vuur en dikwijls in het water. En ik heb hem naar uw discipelen gebracht en zij hebben hem niet kunnen genezen.

Een hele verzameling omstandigheden! Deze stellen iedereen in een kwaad daglicht. Wat zei Jezus?

Mattheüs 17:17 Jezus antwoordde en zeide: O, ongelovig en verkeerd geslacht, ...

Tegen wie had Hij het? *Zijn discipelen!* Hij had het tegen Zijn discipelen. Zij waren nog niet genoeg uit de wereld gekomen om werkelijk begrip te hebben.

Mattheüs 17:17-19 ..., hoelang zal Ik nog bij u zijn? Hoelang zal Ik u nog verdragen? Breng hem Mij hier. En Jezus bestrafte hem en de boze geest ging van hem uit, en de knaap was genezen van dat ogenblik af. Toen kwamen de discipelen bij Jezus en zeiden, toen zij met Hem alleen waren: Waarom hebben wij hem niet kunnen uitdrijven?

Een heel goede vraag! Er vinden sommige dingen plaats waarmee moeilijk valt om te gaan: moeilijke genezingen, moeilijke mentale problemen, moeilijke fysieke problemen. We moeten gewoon toegeven dat sommigen van ons in dezelfde categorie vallen als de discipelen – misschien zijn we in een bepaald opzicht ook wel zonder geloof. We zijn allemaal niet zo gelovig als we denken dat we zijn.

Mattheüs 17:20 Hij zeide tot hen: Vanwege uw kleingeloof. ...

Ze stapten er waarschijnlijk op af met de gedachte: 'We vragen ons af of we dit wel kunnen?' Dan is het al mis; omdat zij in de eerste plaats dit echt niet konden doen. ***Het draait om wat God wil doen!*** Daarom moeten we als we worden gezalfd een beroep doen op de beloften van Christus. Er is geen enkele dienaar die inherent iets in zich heeft waardoor hij iedereen kan genezen. God heeft ons enkele eenvoudige dingen te doen gegeven: zalving, handoplegging, bidden en zelf-

doekjes. En we hebben enkele geweldige genezingen ervaren. We zullen er in de toekomst meer hebben. Er zijn ook sommigen onder ons die niet zijn genezen; en we worden ook niet iedere keer genezen.

Soms staat God – net als bij de apostel Paulus – een *doorn in het vlees* toe, of in de heup, of in de rug, of in de nek. Soms doet God dat! Maar dat maakt geen verschil uit, omdat de apostel Paulus zei dat Christus hem had gezegd dat *Zijn genade genoeg was*. Als we dus genade tot behoud hebben en we moeten een klein probleem met ons meedragen, laten we ons daarover geen zorgen maken! God zal er zorg voor dragen. En als Hij het niet doet, denk er dan aan dat we niet voor eeuwig in het vlees zullen leven.

Mattheüs 17:20-21 Hij zeide tot hen: Vanwege uw kleingeloof. Want voorwaar, Ik zeg u, indien gij een geloof hebt als een mosterdzaad, zult gij tot deze berg zeggen: Verplaats u van hier daarheen en hij zal zich verplaatsen en niets zal u onmogelijk zijn. Maar dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten.

Dat laat zien dat als we bidden en vasten, en daarbij tot God naderen, dat niet voor onszelf is. Dat dient er niet toe ons in aanzien te doen stijgen – maar we gaan naar God om Hem te vragen ons Zijn geloof, Zijn vertrouwen, Zijn bekwaamheid te geven, omdat wat er ook maar gedaan zal worden, dat in de naam van Christus gedaan zal worden.

Laten we naar Handelingen 3 gaan om te zien wat er later gebeurde. Hadden Petrus en Jacobus het begrepen? *Ik neem aan dat ze dat deden!* Er is een tijd dat God wonderen uitstort. Er zijn andere tijden waarin Hij dat niet doet. Denk aan het verslag over de apostel Paulus. Een van zijn helpers was dodelijk ziek. Ze baden en baden en baden. Hij zegt dat *God hem voor de dood spaarde en dat hij barmhartig was voor Paulus*. Maar hier in Handelingen 3 werd een geweldig wonder verricht. Hier hebben we een man die vanaf zijn geboorte verlamd was geweest:

Handelingen 3:2-8 En een man, die verlamd was van de schoot zijner moeder aan, zodat hij gedragen moest worden, zetten zij

dagelijks bij de poort van de tempel, genaamd de Schone, om een aalmoes te vragen van de tempelgangers. Toen deze zag, dat Petrus en Johannes de tempel zouden binnengaan, verzocht hij om een aalmoes. En Petrus zag hem scherp aan, met Johannes, en zeide: Zie naar ons. En hij hield zijn blik op hen gevestigd in de verwachting iets van hen te ontvangen. Maar Petrus zeide: Zilver en goud bezit ik niet, maar wat ik heb geef ik u; in de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër: Wandel! En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en terstond werden zijn voeten en enkels stevig, en hij sprong op en stond en liep heen en weer ...

Hij had nog nooit gelopen, omdat hij sinds zijn geboorte in die toestand had verkeerd. God heeft sommige mensen precies voor dit doel van een wonder als dit geschapen, net als de blindgeborene die door Jezus werd genezen.

Handelingen 3:8-9 ... en hij ging met hen de tempel binnen, lopende en springende en God lovende. En al het volk zag hem lopen en God loven;

Al het volk zag het en zij wisten wie hij was en verbaasden zich en vroegen zich af hoe dit was gebeurd.

Handelingen 3:12-16 En Petrus zag het en antwoordde het volk: Mannen van Israël, wat verwondert gij u hierover, of wat staart gij ons aan, alsof wij door eigen kracht of godsvrucht deze hadden doen lopen? De God van Abraham en Isaak en Jakob, de God onzer vaders, heeft zijn knecht Jezus verheerlijkt, die gij hebt overgeleverd en verloochend ten overstaan van Pilatus, ofschoon deze oordeelde, dat men Hem moest loslaten. Doch gij hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend en begeerd, dat u een man, die een moordenaar was, geschonken zou worden; en de Leidsman ten leven hebt gij gedood, maar God heeft Hem opgewekt uit de doden, waarvan wij getuigen zijn. En op het geloof in zijn naam heeft zijn naam deze, die gij ziet en kent, sterk gemaakt; en het geloof door Hem heeft hem dit volkomen herstel gegeven in uw aller tegenwoordigheid.

De naam en de kracht van God, door geloof daarin. Geen geloof dat uit de mens zelf voortkomt. Hij had dat geloof niet. Hij zei niet: 'O, genees me in de naam van Jezus.' Petrus en Johannes stonden daar en keken naar hem en Petrus zei: 'Sta op en wandel in de naam van Jezus Christus.' Als er dus dingen in de naam van Christus worden gedaan, moeten we God vragen ons te helpen ons geloof te versterken. Hoe doen we dat?

In Marcus 11 zullen we iets heel interessants zien, en als we daarover nadenken zien we dat dit samenhangt met het geloof van Christus in ons. Dus ons geloof en het geloof van Christus overlappen elkaar. En hoe langer we in de Kerk zijn, hoe meer Christus' geloof in ons ons eigen geloof zou moeten zijn geworden – omdat we daarin groeien. Hier in Marcus 11 zien we dat Hij de vijgeboom vervloekte, en de volgende dag kwamen ze daar weer langs en zagen dat hij vanaf de wortels verdord was.

Marcus 11:20-22 En toen zij des morgens vroeg langs de vijgeboom kwamen, zagen zij, dat hij van de wortel af verdord was. En Petrus herinnerde het zich en zeide tot Hem: Rabbi, zie de vijgeboom, die Gij vervloekt hebt, is verdord. En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Hebt geloof in God. ...

Als we die laatste woorden in het Grieks lezen, staat er eigenlijk: *Heb Gods eigen geloof.* Bezat Christus Gods eigen geloof? *Zeker!*

Marcus 11:23 ... Voorwaar, Ik zeg u, wie tot deze berg zou zeggen, hef u op en werp u in de zee, en in zijn hart niet zou twijfelen, maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden.

Voor de meeste mensen geldt – en dat is inclusief mezelf – dat als we op onze knieën gaan om God iets te vragen, dat dan een van de eerste dingen die we denken is: 'Ik vraag me af of God dat wel zal gaan doen.' *En daarmee is de kans daarop reeds verkeken!* We moeten geloof hebben dat God zal gaan doen wat binnen Zijn wil het beste is. God is meer geïnteresseerd in andere dingen. Daarom zegt Hij:

Marcus 11:25-26 En wanneer gij staat te bidden, **vergeeft** wat gij tegen iemand mocht hebben, ...

Wat doen we als we gaan bidden? Wat is een van de eerste dingen die we doen? *Als we bidden vragen we God ons onze zonden te vergeven.* We verlangen daarnaar. Ik weet dat dat voor mij geldt; ik ben er zeker van dat dat ook voor u geldt. Er is nog een ander soort vergeving dat hiermee samengaat.

Marcus 11:25-26 En wanneer gij staat te bidden, **vergeeft** wat gij tegen iemand mocht hebben, opdat ook uw Vader in de hemelen uw overtredingen vergeve. Indien gij echter niet vergeeft, zal ook uw Vader, die in de hemelen is, uw overtredingen niet vergeven.

Waarom eist God dat? *Opdat wij ons Gods houding eigen zullen maken!* Kunnen we God vragen ons te zegenen en onze vijand te vervloeken? *Inderdaad!* Waarom laten we de vijand niet over aan zijn eigen plannen? Is God in staat met de vijand om te gaan? Zoals we in Zacharia 14 kunnen lezen is God daartoe prima in staat. Zij komen op ons pad en behandelen ons zoals zij willen – kunnen wij dat veranderen? *Nee, wij kunnen dat niet!*

Laten we nu naar iets gaan kijken dat heel belangrijk is.

Mattheüs 5:23 Wanneer gij dan uw gave brengt naar het altaar ...

Wat doen we als we voor God komen om te bidden en geestelijke offeranden te brengen, offeranden van gebed en vasten en lof en dankzegging? Dan vragen we vergeving.

Mattheüs 5:23 ... en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft,

Dit is onze broeder, iemand die ons na staat.

Mattheüs 5:24 laat uw gave daar, voor het altaar, en ga eerst heen, verzoen u met uw broeder en kom en offer daarna uw gave.

Waarom? Omdat we daardoor in de juiste houding komen, de juiste manier van denken, waardoor we in de juiste omstandigheden komen te verkeren zodat God ons kan zegenen!

Nu komen we bij het moeilijkste punt aan. We kunnen die woorden gewoon lezen en zeggen: 'O, dat zijn schitterende woorden.' En dat is waar! Maar er wordt van ons verwacht dat we hier onmiddellijk naar gaan handelen, en dat is moeilijk.

Mattheüs 5:43 Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten.

Ik kan u zeggen dat dat heel moeilijk is, echt heel moeilijk! In het bijzonder als onze vijand in onze ogen verachtelijk is.

Mattheüs 5:44-46 Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is; want Hij laat zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat voor loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?

Dat is een hele opgave, een levenslange opgave, gemeente. Ik beseft dat ik juist heel vaak precies het tegenovergestelde doe van wat hier staat. Maar ik weet dat als ik mijn vijand vergeef en de verkeerde gedachten uit mijn denken weet te verwijderen, ik dan vrede van denken heb – ik kan u dat verzekeren. Laat uw vijanden gewoon over aan Gods hand. Wat moeten we doen als we niet bij hen langs kunnen gaan om de zaak uit te praten? Wat moeten we doen als ze de deur dichtgooien en zelfs niet willen luisteren? Dan moeten we ze in ons hart en denken toch vergeven, hen aan Gods hand overlaten, waarna God verder voor dit probleem zal zorgen. Kan God dat? *Zeer zeker!* Heel veel mensen hebben over de problemen in een van de grote Kerken van God gezegd, dat God er wel voor zou zorgen. Dat zal Hij inderdaad doen. Wat gebeurt er? *Kijk gewoon maar!* Daarom moeten we in sommige gevallen, als er geen verandering is, gewoon weggaan – laat het verder aan God over! Ik hoop dat er uiteindelijk toch berouw en bekering zal plaatsvinden. Zo niet, dan ben ik bang

dat er slecht nieuws zal volgen. Ik denk niet dat er berouw en bekeering plaatsvindt, omdat er in de loop der jaren al heel wat waarschuwingen zijn gegeven.

Dat maakt er allemaal deel van uit. Nu we het over gebed hebben, let ook op wat Christus zegt in:

Mattheüs 6:9-12 Bidt gij dan aldus [dit is het modelgebed]: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd; uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood; en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;

Daar hebben we het, dat maakt allemaal deel uit van geloof, dat maakt deel uit van genezing.

Laten we nu naar een aantal andere aspecten kijken van Jezus' genezingen en het geloof dat daarbij te pas kwam. Laten we daarvoor naar Marcus 2 gaan, omdat we daar zien dat er geloof van beide kanten nodig is:

- het geloof van degene die om genezing vraagt en
- het geloof van degene op wie een beroep wordt gedaan om genezing, in het geval van een oudste zal dat middels een zalving plaatsvinden.

In dit geval Christus! Had Christus volmaakt geloof? *Absoluut!* Hij had daar geen enkel probleem mee.

Marcus 2:1-3 En toen Hij weder te Kafarnaüm gekomen was, hoorde men na enige dagen, dat Hij thuis was. En velen kwamen bijeen, zodat zelfs de ruimte bij de deur hen niet meer kon bevatten, en Hij sprak het woord tot hen. En zij kwamen en brachten een verlamde tot Hem, die door vier mannen gedragen werd.

Met andere woorden vier mannen droegen een matras waarop een man lag. Ze konden niet naar binnen. Ze toonden wat initiatief! Wat deden ze? *Ze klommen op het dak!*

Marcus 2:4 En daar zij deze niet tot Hem konden brengen vanwege de schare, namen zij de dakbedekking weg boven de plaats, waar Hij was, en na het dak opengebrouwen te hebben, lieten zij de matras neder, waarop de verlamde lag.

Hij komt midden in de bijeenkomst terecht en interrumpeert deze.

Marcus 2:5-12 En daar Jezus hun geloof zag, ...

Het kostte wat werk; het kostte enige actie.

Marcus 2:5 ..., zeide Hij tot de verlamde: Kind, uw zonden worden vergeven.

Hierdoor weten we dat ziekte het resultaat is van zonde. Wat die zonde in dit geval ook maar geweest mag zijn, wordt ons niet gezegd. Soms is het een zonde die iemand anders tegen ons lichaam heeft begaan. Soms niest iemand tegen ons aan en we lopen een virus op. Het is nog steeds een zonde – een fysieke zonde!

Marcus 2:6-10 Nu waren daar enige van de schriftgeleerden gezeten en zij overlegden in hun harten: Wat spreekt deze aldus? Hij lastert God. Wie kan zonden vergeven dan God alleen? En Jezus doorzag terstond in zijn geest, dat zij aldus in zichzelf overlegden, en Hij zeide tot hen: Waarom overlegt gij deze dingen in uw harten? Wat is gemakkelijker, tot de verlamde te zeggen: Uw zonden worden vergeven, of te zeggen: Sta op en neem uw matras op en wandel? Maar, opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft op aarde zonden te vergeven; ...

Ik wil wedden dat ze daar hoogst verbaasd over waren.

Marcus 2:10-12 ...; zeide Hij tot de verlamde: Tot u zeg Ik, sta op, neem uw matras op en ga naar uw huis. En hij stond op, nam terstond zijn matras op en ging voor aller oog naar buiten, zodat zij allen ontzet waren en God verheerlijkten, zeggende: Zo iets hebben wij nog nooit gezien!

Een geweldig iets! Als we zo iets als dit zien, als iemand verlamd is of zo iets, proberen we onmiddellijk uit te vogelen hoe dat gekomen is en wiens fout dat was; en dan vellen we in onze gedachte een oordeel en daarbij hebben we het al direct bij het verkeerde eind. Als we zo iemand kunnen helpen, dan kan hij misschien enkele dingen uitleggen waardoor we hem nog beter kunnen helpen. Maar het heeft geen enkel nut om hem van allerlei dingen te beschuldigen, terwijl het misschien niet eens zijn fout was. Maar het punt waar het hier om draait is, Hij [Christus] had geloof, hij [de man] had geloof en God genas hem.

Laten we naar Jacobus 5 gaan. Lees zelf nog maar enkele andere voorbeelden van genezingen. Er is een voorbeeld van de vrouw die twaalf jaar bloedvloeiingen had en tot Hem kwam en de zoom van Zijn kleed aanraakte, en zij werd onmiddellijk genezen en Christus zei: 'Ga heen, uw geloof heeft u behouden.'

Hier hebben we iets dat van het grootste belang is en iets dat we moeten begrijpen, en iets dat we vanuit het standpunt van de oudste moeten begrijpen, dat onze gebeden ook gelovige gebeden moeten zijn. En als iemand niet wordt genezen moeten we niet onmiddellijk beschuldigend zeggen: 'Je had geen geloof.' Misschien had de oudste wel geen geloof. Maar let op wat hier staat:

Jacobus 5:14 Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren.

Ik weet nog dat ik de eerste keer dat ik dit las, dacht, dat je daarvoor op een tafel zou worden gelegd, met een laken zou worden bedekt en ze olie over je hele lichaam zouden uitgieten. Ik dacht, daar wil ik niets mee te maken hebben. Maar zo zit het niet in elkaar. Het is een heel eenvoudig iets.

Jacobus 5:15 En het gelovige gebed ...

Wie doet het gebed? *Het gelovige gebed van de oudste!* Ook hij die de oudste heeft gevraagd moet geloof hebben. Maar zijn er gelegen-

heden dat God geneest alleen maar vanwege het geloof van de oudste? *Ja!* Dat is de manier waarop de man in Handelingen 3 werd genezen – vanwege het geloof dat Petrus en Johannes hadden. Het was hun geloof. Ik weet dat als ik iemand zelf, ik bid en een beroep doe op de beloften van Christus, omdat ik weet dat er niets in mij is waardoor iemand genezen kan worden – ***behalve het geloof dat van Christus komt.*** We gaan niet naar God om te eisen: 'God, U moet dit doen; U moet dat doen.' *Nee, God moet niets!* We gaan naar God en vragen om Zijn genade en Zijn barmhartigheid. We gaan naar God en doen een beroep op Zijn beloften, door het offer van Jezus Christus. Dat is het ***gelovige gebed!***

Jacobus 5:15 ... zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten. En als hij zonden heeft gedaan, zal hem vergiffenis geschonken worden.

Omdat er ***zonden zijn niet tot de dood*** – die worden vergeven.

Jacobus 5:16 Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt. Het [Statenvertaling: krachtige] gebed van een rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan verleend wordt.

Daarna geeft hij het voorbeeld van Elia. En we weten dat Elia's gebed niet veel voorstelde. Wat was zijn gebed? Denk aan de confrontatie tussen de profeten van Baäl en Elia. Laten we daar even naar kijken. Lange, lange gebeden worden niet noodzakelijkerwijze verhoord.

1 Koningen 18:17 Zodra Achab Elia zag, zeide Achab tot hem: Zijt gij daar, gij, die Israël in het ongeluk stort?

Gebeurt dat niet altijd? De veroorzaker van de problemen kijkt naar een ander en beschuldigt hem ervan de oorzaak te zijn.

1 Koningen 18:18-19 Doch hij zeide: Ik heb Israël niet in het ongeluk gestort, maar gij en uws vaders huis, doordat gij de geboden des HEREN hebt verzaakt en de Baäls zijt nagelopen. Nu dan, laat heel

Israël tot mij bijeenroepen naar de berg Karmel, ook de vierhonderd vijftig profeten van de Baäl en de vierhonderd profeten van de Asjera, die van de tafel van Izebel eten.

Izebel was de dochter van de hogepriester in Phoenicië – hij was dus een Kanaäniet en dit was Baäldienst. Zij was de vrouw van Achab. Veroorzaakte dat problemen voor iedereen? *Inderdaad!*

1 Koningen 18:20-21 Daarop zond Achab heen onder alle Israëlieten en riep de profeten naar de berg Karmel bijeen. Toen naderde Elia tot het gehele volk en zeide: Hoelang zult gij aan beide zijden mank gaan? ...

Dat gebeurt ook in deze tijd. Als we er twee opinies op na houden, verkeren we in een slechte conditie. Jezus zei dat niemand God en Mammon kan dienen. Niemand kan twee heren dienen. We zullen de ene liefhebben en de andere haten; we zullen ons aan de ene hechten en de andere minachten. We kunnen niet beide.

Jacobus 1:8 innerlijk verdeeld als hij is, ongestadig op al zijn wegen.

Daarom zei Christus tegen de Laodiceeërs dat Hij wilde dat ze òf koud òf heet waren. God wil het ene of het andere. Hij wil niet dat we op twee gedachten hinken. Zoals sommige mensen hebben gezegd: 'Waar stond je op dit gebied?' *Ik stond precies in het midden!* Als dat wordt gezegd, weten we dat we in de problemen zitten – onmiddellijk! Als we op twee gedachten blijven hinken zijn we geestelijk gesproken niet stabiel.

Hier is de oplossing:

1 Koningen 18:21-22 ... Indien de HERE God is, volgt Hem na; maar indien het de Baäl is, volgt hem na. Doch het volk antwoordde hem niets. Voorts zeide Elia tot het volk: Ik ben als profeet des HEREN alleen overgebleven, en de profeten van de Baäl zijn vierhonderd vijftig man.

We weten dus wat hij deed. Hij zei: 'Oké, laten we het volgende doen. We nemen een stel stieren en de Baälprofeten beginnen vroeg in de morgen en leggen één stier op hun altaar – ze kunnen alles doen wat ze moeten doen.' Zij baden dus de hele morgen en rond de middag kwam Elia eraan en zei: 'Hé, misschien slaapt hij wel, misschien is hij op reis – schreeuw wat harder, maak wat meer lawaai.' Ze dromden dus samen om het altaar, sprongen op en neer, sneden zich in het lichaam zodat het bloed eruit kwam, en dat allemaal om te proberen dat Baäl hun zou antwoorden. Hij antwoordde niet. Zij jammerden en riepen de hele dag (vers 26–29 *in eigen woorden*).

Tegen de tijd van het avondoffer zei Elia: 'Oké, laten we nu mijn altaar bouwen, het hout erop leggen, leg de stier erop, overgiet alles met water, doe dat nog eens en ook nog voor een derde keer' – het water stroomde eraf. Hier midden in een droogte is water heel kostbaar! (vers 31-35 *in eigen woorden*). En dan volgt Elia's vurige gebed:

1 Koningen 18:36 Op de tijd nu, dat men het avondoffer brengt, trad de profeet Elia naar voren en zeide: ...

Let erop hoelang dit gebed is. Het gaat niet om de lengte. Het draait om *het hart* en om *het geloof*.

1 Koningen 18:36-37 ...: HERE, God van Abraham, Isaak en Israël, heden moge bekend worden, dat Gij God zijt in Israël, en dat ik uw knecht ben, en op uw bevel al deze dingen doe. Antwoord mij, HERE, antwoord mij, opdat dit volk wete, dat Gij, HERE, God zijt, en dat Gij hun hart weer terugneigt.

Dat was het! God antwoordde onmiddellijk. Er kwam vuur van de hemel en verteerde de stier en het hele altaar. Daarom sprak Jacobus over het voorbeeld van Elia. Dat was *een vurig gebed van een gelovig man, een rechtvaardig man, en dat vermocht veel!* Dat is dus belangrijk bij genezing!

3. Christus' eigen geloof

Laten we naar Galaten 2 gaan. Dat is heel belangrijk voor ons om te begrijpen, een van de kernpunten betreffende het christen-zijn. Ja, we moeten – zoals we in 2 Petrus 1 lezen – zelf dingen doen: *met alle ijver die dingen doen*. Dat klopt. We moeten ijverig zijn om die dingen te doen en daarmee geestelijk karakter op te bouwen.

Galaten 2:16 wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt **uit werken der wet**, ...

In heel de brief aan de Galaten staat niet *de* werken van *de* wet – beide woordjes *de* komen niet voor in het Grieks. Er staat **uit werken van wet**. De toevoeging van die woordjes *de* wekt de indruk dat het slaat op het houden van de geboden. Als we in geloof de geboden van God houden, **is dat dan ons werk? Nee!**

Galaten 2:16 ..., maar door het geloof in Christus Jezus, ...

Het Grieks zegt hier *het geloof van Christus Jezus!*

Galaten 2:16-20 ..., zijn ook zelf tot het geloof in Christus Jezus gekomen, om gerechtvaardigd te worden uit het geloof in [**van**] Christus ...

Hoe weten we dat onze zonden zijn vergeven?

- We **gelooven** God.
- We **gelooven** dat Jezus de Verlosser is.
- We **gelooven** dat Hij voor onze zonden stierf.
- We **gelooven** dat Hij uit de doden werd opgewekt.
- We **gelooven** dat de geboden van God gehouden moet worden.
- We **gelooven** dat Christus ons in een juiste relatie met God zal brengen – **door geloof**.
 - ✓ We kunnen Christus niet zien.
 - ✓ We kunnen God de Vader niet zien.
 - ✓ Maar we **vertrouwen** daarop **door geloof**.

Galaten 2:16 ... en niet uit werken der wet. Want uit werken der wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden.

Er is niets dat wij kunnen doen om onze zonden te vergeven – ***behalve berouw hebben en ons bekeren!*** Als iets eenmaal is gedaan, dan is het gedaan. Wie kan het herstellen? ***Alleen God! God alleen kan het herstellen.***

Galaten 2:17 Maar indien wij, trachtende in Christus gerechtvaardigd te worden, ook zelf zijn gebleken zondaars te zijn, staat Christus dan in dienst der zonde? **VOLSTREKT NIET.**

Nee! Het is de *wet van zonde en dood* die ons doet zondigen. Christus zet ons niet aan tot zondigen.

Galaten 2:18-19 Immers, indien ik hetgeen ik afgebroken heb, weder opbouw, bewijs ik daardoor, dat ik zelf een overtreder ben. Want ik ben door de wet voor de wet gestorven om voor God te leven.

Waarom? Omdat het loon der zonde – de overtreding van de wet – de dood is.

Galaten 2:20 Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, *dat is*, niet meer mijn ik, maar **Christus leeft in mij.** ...

Leeft is tegenwoordige tijd, duidend op iets dat nu gebeurt en voortgaat te gebeuren.

Galaten 2:20 ... En voor zover ik nu *nog* in het vlees leef, ...

Omdat hij nog steeds in het vlees is, en dat geldt ook voor ons in deze tijd.

Galaten 2:20 ..., leef ik door het geloof in [*van*] de Zoon van God, ...

Wat betekent dit in het Grieks? In het Grieks betekent het dat *hij leeft door het eigen geloof van de Zoon van God in hem, geestelijk.* We krijgen dus Christus' eigen geloof in ons. Het begint met het geloven in een verzameling van geloofspunten, daarna komt het geloof dat

we vertrouwen op God, en daarna is het Christus – en wat doet Die? – *Hij vertrouwt ons door ons Zijn geloof te geven*. Denk daar eens over na!

Galaten 2:20 ..., die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven.

Laten we hier nog eens naar kijken. We hebben twee plaatsen waar dit tot uiting komt: Openbaring 13 en 14. Daar gaat het over de eindtijd. Daar wordt gesproken over het geduld of de volharding der heiligen.

Openbaring 14:12 Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in [*van*] Jezus bewaren.

Jezus' eigen geloof! Dat is het soort geloof waarin we moeten groeien. Dan kunnen we de dingen doen waarover Jezus sprak, als we *een geloof hebben als een mosterdzaadje*.

Dan lezen we nog:

Openbaring 12:17 En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben;

Of dat is het getuigenis van Christus Zelf in hen. Dat hangt precies samen met het geloof, het geloof dat voortkomt uit het in ons aanwezig zijn van Christus. Gemeente, dus dit is waarin we moeten groeien.

4. Deugd

We moeten door ons geloof schragen, ondersteunen; het moet iets doen. Hier staat wat we moeten doen als we groeien in dit soort geloof en in dit soort kennis en in dit soort begrip. We moeten *de deugd* ondersteunen! Het woord voor *deugd* wordt slecht vier keer gebruikt en het betekent *morele oprechtheid*. Het betekent een *goed leven* leiden. Of het kan betekenen dat we *een gedrag hebben waar*

God ons voor zal prijzen, omdat het gemotiveerd wordt door Gods Heilige Geest. Dit is iets dat in ons plaatsvindt als we dat soort levend geloof hebben.